

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 6 (2704), ГОД. XXVIIВТОРНИК, 13 ЯНУАРИ 1970 Г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ОРИЕНТИРИ НА 1970 г.

ПЕТ ВЪПРОСА КЪМ ДЕСЕТ ДИРЕКТОРА

Иван ТОМЕРОВ, директор на ДПП „Сотир Черкезов“ — Свищов

Редакцията на в. „Борба“ се обръща с пет еднакви въпроса до десет директори на промишлени предприятия в окръга. В настоящия брой поместваме беседата с Иван Томеров, директор на Държавното промишлено предприятие „Сотир Черкезов“ — Свищов. Останалите директори са: Никола Кутин, директор на Градския промишлен комбинат в Полски Тръмбеш, Йосиф Мунев, директор на ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица, инж. Руслан Цонев, директор на Завода за радиоприемници — Велико Търново, Иван Зидарски, директор на ДПП „Рекорд“ — Горна Оряховица, Стефан Василевски, директор на ДМЗ

„Червена звезда“ — гара Дебелев, инж. Васил Ботев, директор на ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, Димитър Димов, директор на Завода за телферни електродвигатели — Велико Търново, инж. Кънчо Колев, директор на Завода за автоматични везни — Лясковец и инж. Мария Манолов, директор на ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш. Някои отговорите вече са получени в редакцията. Очакваме, че ще се отзоват всички останали.

Редакцията благодари предварително на директорите на посочените предприятия и им пожелава още по-големи успехи през 1970 година!

графичните за производството през януари, осигурени са необходими материали за първия месец на годината. Всички работници и специалисти са на работните си места от първия работен ден, когато започна външното производство на саратовската система за бездефектна продукция.

5. Как виждате предприятието в края на шестата петилетка в светлината на решението на Септемврийския пленум?

Решенията на Септемврийския пленум на ЦК на БКП представляват внушителна и дълготрайна програма за работа и творчество, за излизане на ново съвременно социалистическо икономическо. До края на шестата петилетка цялото ни предприятие ще се изнесе на нова площадка, като за целта ще бъдат построени модерни, хигиенични и отговарящи на съвременните изисквания производствени помещения, обзаведени с необходимите машини и съоръжения, с всички битови удобства — работнически стол, общежитие, бани, спортни игрища и съоръжения, и пр. През 1975 година предприятието ще бъде единствено в страната за производство на перфорирани сита от ламарина, плетени телени сита, безпалъчни сита (шпикметал), разпалъчни типове и модели нож-гилотини за рязане на ламарина, комбинирани ножници за профили, валове за огъване на ламарина и профили, и резервни части за те

в събота във Велико Търново бе открит Музей на Възраждането и национално-освободителните борби. Богатата експозиция е уредена в хана на Хаджи Николи, построен от талантливия дряновски майстор Колю Фичето.

Сградата на новия музей е основно ремонтирана от Националния институт за паметниците на културата. Възстановителният запазва първообрази. Сега уникалната постройка на ул. „Раковски“ буди възторг и привлича посетители от страната и чужбина. В десетките и общирни стаи е застъпена и етнографията, и духовната, и материалната култура.

В триетажната сграда са показани цвятуците занаяти във Великотърновския край от средата на деветнадесетото столетие, а в статично подредени занаятчийски работилници са изложени инструменти и готова занаятчийска продукция. Материалната култура е застъпена в пистроуетни носии, тъкани, архитектура, дърворезба, интериори на градски стаи и пр. Скъпи реликви от епохата на българското Възраждане и национално-освободителните борби на народа ни изпъват целия трети етаж.

За да присъствуват на тържественото откриване на този извор на родолюбие и патриотизъм, в двора на някогашния хан бяха дошли много трудещи се. Тук бяха и членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарите на Ок-

ръжния комитет на БКП Никола Кушев и Панчо Иванов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, първият секретар на Градския комитет на БКП Николай Цонев, председателят на изпълкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпачев и редица други окръжни и градски ръководители. Скъпи гости на тържеството бяха зам.-председателят на Комитета за изкуство и култура Атанас Божков, държ. турът на Института за художествена самодейност Петко Порта нов, изкуствоведи, музейни работници и художници от столицата и други.

Пред трибуната застана другият Димитър Тужаров. Той изрази голямата радост на трудещите се от града и окръга, които получават скъп дар — от поедината дарове в изпълнение пожеланията на Партията и правителството за обогатяване на Велико Търново. Музеят — изтъкнат хан на именития възрожденец и патриот — ще буди чувства на национална гордост във всеки българин.

Христо Нурков — директор на Окръжния исторически музей, сподели с присъстващите любовта и възлиянията на музейните работници по пътя на преустрояването на старинния хан в Музей на Възраждането.

Петър Георгиев — председател на Окръжния съвет за изкуство и култура, прочете заповед на председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет, с която за проявено усърдие, се награждават с парични суми музейни работници, специалисти, и строители, взели дейно участие в изграждането на музея.

Вдъхновено слово произнесе зам.-председателят на Комитета за изкуство и култура Атанас Божков. Той припомни, че музеите са били създадени, за да запазят онова, което си отива, говори за скъпите, за светлите реликви, които карат българина високо да вдигне глава и да е горд, че е българин. Другият Божков изтъкна, че социализмът създаде ново понятие за музеите — той възвръща старата връзка и обаянието от героичното минало. Той се спря на трайните народни добродетели, говори за възкресяването на Възраждането в новия извор на родолюбие, изрази възторг си от мащабността на национално-освободителните борби на народа ни, подчерта онези добродетели на народа ни, за които говори другият Тодор Живков пред софийската комсомолска младеж.

След това на трибуната застана другият Йордан Костов:

— Този ден е радостен за трудещите се от Велико Търново и окръга — каза той. — Днес ние прибавяме ново звено, нова културна придобивка, която ще служи на трудещите се и младежта, за да повишава тяхното патриотично възпитание, да буди чувствата на родолюбие.

След като изрази дълбоката благодарност на Окръжния комитет на Партията към всички музейни работници, архитекти, майстори и специалисти, взели активно участие в осъществяването на музейната експозиция, другият Костов от все сърце честити на всички новия Музей на Възраждането и национално-освободителните борби. Сетне преряза трицветната лента (на счичката), лиана водата от бакъреното менче и обяви музея за открит.

След това официалните лица, с голям интерес разгледаха експозицията.

Николай ЛАЗАРОВ
Сн.: Николай КАЧАКОВ

ОТЧЕТ ПРЕД НАРОДА

Върховен момент в дейността на народните съвети е отчетането на всеотдайна работа пред народа. Такъв момент са годишните отчетни сесии, които народните съвети на територията на окръга ще свикат от втората половина на януари, до средата на февруари. Високата трудова и политическа активност през юбилейната година, редицата забележителни успехи в икономиката, изграждането на населените места и грижата за човека несъмнено ще заемат централно място, когато се прави равносметката за 1969 г.

Един от първите, които ще направят анализ на постигнатото през юбилейната година, ще очертаят перспективите за всеотдайното развитие през започващата 1970 година, ще бъдат жителите на полскоосновската община. Общинският народен съвет в Полски Сеновец има добра практика в подготовката на сесията. Отрадно, 40—50 дни предварително, се започва проучването на проблема, който ще се разглежда. За това се ангажират всички специалисти в дадената насока, целите институти, непосредствено работещи в това направление. Като стил и метод на работа на съвета това ще бъде докладвано и на отчетната сесия. Радостно е, че и за нейната подготовка е характерен такъв подход.

Отчетният доклад представя на основен документ. В разработката му, още с плана на изпълнението комитет на съвета, за подготовката на сесията, са ангажирани членове на постоянните комитети, специалистите в различните сектори. Докладът е обсъден в един цялостен вариант. Това е спомогло да се разграничат слабите му страни, липсата на достатъчно факти и конкретизация за направените изводи. Нужните данни, уточнявания, последни проверки се правят също от широк кръг членове на постоянни

(Следва на 2 стр.)

По света

ПЕТАТА СЕСИЯ НА СМЕСЕНИЯ БЪЛГАРО-АЛЖИРСКИ КОМИТЕТ ЗА ИКОНОМИЧЕСКО И НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

В правителствената резиденция „Лозенец“ вчера сутринта бе открито пленарно заседание на петата сесия на смесения Българо-алжирски комитет за икономическо и научно-техническо сътрудничество.

В приветствените слова при откриването на сесията ръководителите на делегациите на българската част Петър Танчев и на алжирската — Лайлаш Якер проследиха ползотворното развитие на приятелските и дружеските връзки, които съвзвездват двете страни. Те изтъкнаха голя-

мата роля, която изигра посещението на председателя на Министерския съвет на България Тодор Живков в Алжирската демократична и народна република, и разговорите, които водят там за по-нататъшното всеотдайното сътрудничество между двете страни. Изразена бе увереността, че сегашната сесия на смесения Българо-алжирски комитет за икономическо и научно-техническо сътрудничество ще допринесе още повече за разширяване на това ползотворно сътрудничество.

МИНИСТЪРЪТ НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ НА ХОЛАНДИЯ ЩЕ ПОСЕТИ БЪЛГАРИЯ

По покана на министъра на външните работи на НР България Иван Башев, министърът на външните работи на Кралст-

во Холандия Йозеф Лунс ще направи официално посещение в България от 18 до 22 януари т. г.

СЪВЕТСКА ПОМОЩ ЗА ГРАД БАНИЯ ЛУКА

Съветският съюз е решил да окаже допълнителна безвъзмездна помощ със строителни материали на населението на град Бания Лука (Югославия), което пострадна през октомври минала

та година от силно земетресение. По-рано Съветският съюз изпрати в помощ на пострадалите лекарства, хранителни продукти и други предмети от първа необходимост.

ОПАСНОТО САМОЗАЛЪГВАНЕ НА АГРЕСОРА

Напоследък зачестиха израелските нападения срещу територията на Ливан, Египет и Йордания. Това са военни провокации с определени политически цели. Очевидно Тел Авив се налява, че като засили военния натиск отвъд така наречената „линия на прекратяване на огън“ ще може да създаде психологически предпоставки за изостряне на разногласията между политическите сили с различна ориентация в арабския свят и така да бъде отслабено арабското единство в борбата против израелската агресия.

По всичко личи, че Израел смята настоящия момент като подходящ за подобен вид алтернатива. Управляващите в Тел Авив екстремисти възприемат тази тактика като разчитат за дълбока някои вътрешноарабски противоречия, проявили се на конференцията на високо равнище на страните-членки на арабската лига в Рабат. И тук имаме в грешката им. Първо, защото проявилото се в Рабат разделение е по същество кристална линия на политическите сили в арабския свят, което не предвижда нищо добро за агресивния сионизъм. И второ, макар и

развалянето на арабските прогресивни сили в Близкия Изток да създава известна заплаха за феодалните арабски владетели, за тях интересни са запознат огромните печалби от петрола, които им осигуряват западните капиталистически концерни, докато на по-ложеното (повсеместният антиазиатизъм сред широките маси към израелския агресор и окупатор) им повелява да подкрепят и западат борбата срещу сионизма. За милионите араби от Атлантическия океан до Персийския залив главният враг продължава да е Израел. Следователно разделение в арабския свят не е по това дали трябва или не трябва да се води борба за ликвидиране последните от израелската агресия, а какви да бъдат начините и средствата за довеждане на тази борба до желанния край.

С военни провокации от рода на тези през последните дни, Израел не може и няма да реши изхода на голямата битка която неизбежно ще дойде. Ако в Тел Авив продължават да се самоалъжават, че са в състояние да разрешават своите и на арабския свят проблеми от позиция на силата.

КРУПНА КУЛТУРНА ПРОЯВА

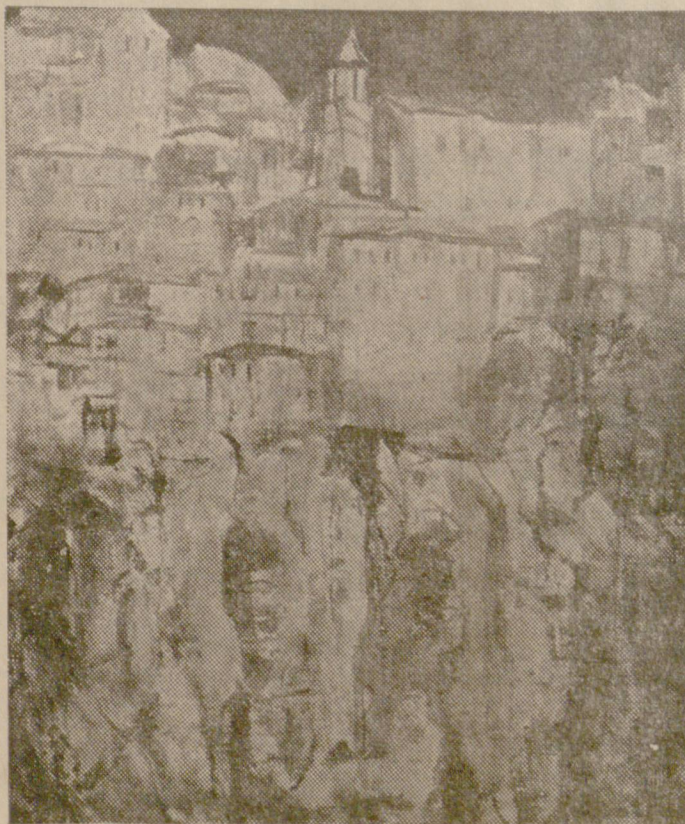
Пета национална изложба на самодейното изобразително изкуство

Пета национална изложба на самодейното изобразително изкуство — заключителен етап на Третия републикански фестивал на художествената самодейност — събра в събота вечер, във Великотърновската картинна галерия, стотици ценители на изобразителното изкуство, които присъстваха на тържественото ѝ откриване. В изложбата участвуват самодейници — художници, скулптори, графичи и приложници — от почти всички окръзи, без Шуменски, Силистренски, Врачански и Разградски, чиито работи отпаднаха още при първото представяне.

От представените близо 1200 творби, създадени от над 300 автори, чрез журиране в три кръга бяха подбрани 132 живописни творби, 84 графически, 18 скулптурни и над 230 приложни — общо над 400 произведения.

Чувствителен напредък изложбата бележи в овладяване на пластическите изразни средства — сподели методистката от Института за художествена самодейност Румяна Койчева. Радващи са и опитите за създаване на портрети и фигурална композиция. С пълноценни творби е застъпена графиката и скулптурата. Но картината и плакатът не са застъпени както подобава. За най-радостно явление трябва да се счита качествена промяна в сравнение с четвъртата национална изложба.

На тържественото откриване бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарят на ОК на БКП Никола Кушев, зам.-председателят на ОНС Панчо Първанов, първият секретар на Градския комитет на Партията Николай Цонев и други окръжни и градски ръководители. Тук бе гостуващият във Велико Търново заместник-председател

„ИЗ ТЪРНОВО“

Никола СЕМОВ

на Комитета за изкуство и култура Атанас Божков.

Тържеството откри Петър Георгиев — председател на Окръжния съвет за изкуство и култура.

Вдъхновено слово за все повече утвърждаващото се социалистическо изкуство и изкуство на самодейните творци произнесе другият Атанас Божков. Той изтъкна, че едва ли има страна, в която самодейното изкуство да има толкова голямо значение както в България. Българите със законно право се

гордеят с дърворезбата, с народната тъкан; самодейността се ползува със спонтанната подкрепа на Партията и държавата; в изложбата се намират не малко творби, които могат да се равняват с творбите на най-големите наши майстори; те не сят възторг от живота, от богатата народна съкровищница. Накрая другият Божков изрази благодарността на Комитета за изкуство и култура към участниците — организаторите в тази ярка изява на самодейното изобразително изкуство.

Първата десетдневка

— успешно

Първата десетдневка колективът на гара Свищов изпрати с преизпълнени технико-икономически показатели на плана. Местният престой е свелен от 19 на 15,7 часа, престоят под една товарна операция от 16 на 12,30 часа. Вместо предвидените 18 880 кг на вагон бяха достигнати 19 400 кг.

Тези успехи се дължат на високата трудова дисциплина. Въпреки тези постижения колективът остана неудовлетворен поради липсата на товари. Спират не извозването на инертни материали и намаляването на товарите от пристанището не позволява на гаровия колектив да на товари 444 вагона.

Като прави анализ на работата през първата десетдневка, колективът бележи мероприятията да догоня изоставането и да приключи месеца с преизпълнен план по всички показатели.

Велико ХРИСТАКИЕВ

„ЧАКАМЕ УКАЗАНИЯ!“

„Не може такава революционна работа да бъде успешно изпълнена, ако не стане все народна задача, ако за нейното решаване не се мобилизират не само специалните и ръководните кадри, но и обществените организации, работническата класа, партията.“ (Из доклада на другаря Тодор Живков, изнесен пред Септемврийския пленум на Централния комитет на Партията).

Трудещите се в окръга сега се запознават с проблемите, които този исторически пленум поставя, заживяват с години напред, виждат по-ясно бъдещето на Родината. Те — трудовите хора, многобройните специалности — са тези, които ще осъществят голямата програма — нашата родина да се нареди в близките години сред най-развитите страни, ще превърнат на своята нация „нация техническа, нация комунистическа“.

Затова и никак не в съзвучие с действителността са думите, които оправдават пасивността, с която някои се отнасят към тези исторически документи.

По материалите на Септемврийския пленум не сме правили нищо. Чакаме указания от Градския комитет — каза секретарят на Заводския партисен комитет при ДМЗ „Първи май“ в Полски Тръбешев Иван Панайотов и никак виновно не гледаше. Явно бе и той чувствувалше неудобство.

И все пак поисках да провея. И от първия разговор — разочарование. Секретарят на партийната организация при II монтажния цех Иван Здравков отнесе:

— Влиях въпросната книжка в партийния комитет. На мене материалите не са дадени. За това и не сме ги разглеждали.

А нали партийната организация трябва да приеме свои инициативи във връзка с последователното решаване на проблемите на научно-техническия прогрес, производствеността на труда. Каква ще бъде тяхната действена сила, щом като досега комунистите не са запознати с величавата програма, която чертае Септемврийският пленум.

А в завода има 14 инженери, много икономисти. И никой не се е сетил, поне досега, да използва техния опит и знания за разясняване решенията на пленума.

С потиснато настроение от всичко това, малко неуверено започнах разговора с Недялко Симеонов — партисен секретар в механичния цех.

Но беседата потъргна. Имаше какво да разкаже Недялко.

Партийната организация при цеха не е накарала нареждане. По своя инициатива тя е направила това, което е по нейните възможности за запознаване на колектива с решенията на пленума. На общо събрание началникът на цеха Павел Иванов е разяснил в общи линии най-важните въпроси, поставени от пленума. Сега с тях подробно се запознават членовете на организацията, активът.

Събираме се след работа, четем материалите. За това, което не ми е ясно, предварително се консултирам със специалисти, интересувам се.

С такава чувство на отговорност се отнася партийната организация и към редица други въпроси. През минатата година постоянно под нея пришеда бил качество, техническият прогрес. И в резултат — постоянно намаляващ брак, повишаване качеството на изработените детайли, рационализаторски предложения.

През юни м. г. на събрание е бил обсъден обстойно въпросът за качеството. Докладът е подтикнал много нерешени въпроси, комунистите са предложили някои полезни инициативи. Интересно е преминала и вечерта на качествена. Най-добрият работник са получили награди.

Непрестанните грижи на партийната организация, на майсторите са довели до намаляване на напуските. Сега вече съвсем редки са случаите, когато те не се спазват изискванията на техническата документация. До преди няколко месеца например Йордан Стефанов е давал системни бракове.

— Беше ни отчаял. А сега сякаш е друг — и в гласа на партийния секретар имаше една радостна, горда нота.

Така се е получило и с редица още млади стругари.

В цеха боботят машините. В този ритмичен напев едва ли може да се поведе разговор. Но все пак с партийния секретар спираме при една машина. На картонче е написаното име на работника, който е на смяна. Върбан Атанасов Иванов е за вършил преди няколко години гимназия в града. Сега е V разред. Работата му изисква съсредоточеност, съобразителност. И най-малкото отклонение може да наруши техническите изисквания на детайла. Затова той често взема микрометра, проверява прецизността на своя труд. Остязал пудрата от по-голяма квалификация, от началото на годината той учи задоволно в Механотехникума в Горна Оряховица.

Някой дръпна за ръка секретаря. Беше бригадирът Велико Илиев.

— Имам една идея, Недялко — и той започна да обяснява хрумването си за подобряване на отлежен процес в производството.

В думите на двамата прители имаше много термини, които едва разбирах. Но гледах одухотворените им лица и някак по-лесно си обяснявах всичко това, което преди ми разказваше партийният секретар. Наистина с такива умни, търсещи работници не може да няма прогрес, напредък.

Тези хора в мислите и делата си претворяват програмата, начертана от Септемврийския пленум.

Петър КАИШАНОВ

За тридесетте възпитаници на детските ясли в Джулюница с голяма любов се грижат шест възпитателки и сестри.

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

Какви трябва да бъдем?

Пътвах с бързия влак София — Варна, който пристига в 2 часа през нощта на гара Горна Оряховица. През цялото време се тревожех как ще се прибера в

родното си село Велковци... Но за голяма моя изненада в три и половина часа рейсовата кола за Елена бе съзатопена и веднага щом пофтор Йордан Георгиев от ДАП — Елена посрещна любезно пътниците, таксува ги, изкача и последния пътник, преди да потегли на пътя за Елена.

Петър СТОИКОВ

И Зеленик светна

И Зеленик — последното сещане, разположено в неопределяема близост до полите на връх Чернота, броило само 18 домкинства с 49 души, от които почти половината са над 60 години — на 30 декември миналата година светна.

Това може да даде само една истинска народна власт под умелото ръководство на Комунистическата партия!

В. ДРАГАНОВ

Един въпрос към ТПК „Победа“ — Камен

В редакцията се получи писмо от Милка Генчева Минчева от с. Мирово, Великотърновско. С нескрита болка др. Минчева ни съобщава, че на 24 юли 1968 година е предала в ТПК „Победа“ — с. Камен 1.5 кг вълнена прежда за бодисване, но и досега (близо една година и половина) не е получила нито преждата, нито каквато и да е прежда. Преждата е приета с бележка номер 20 от 1968 година.

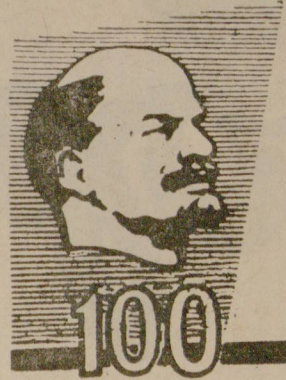
Ние не можем да направим нищо друго, освен да запишем ръководството на ТПК „Победа“ — Камен колко време е необходимо за бодисване то на килограм и половина вълнена прежда. Може би две или три години?

ИНТЕРЕСНИ КУЛТУРНИ ПРОЯВИ

През миналата година в Клуба на културните дейци — Велко Търново бяха осъществени някои интересни прояви. Бяха проектирани филми, съпроводени с кратки коментари за създателите им, гостуваха изтъкнати дейци на културата, интерес предизвикаха авторски рецитали на млади поети.

През първия месец на новата година Клубът на културните дейци предложи на членовете си също интересни мероприятия. През няколко дни бе проектиран архивният филм

ПРИ ИЗВОРИТЕ НА МЪДРОСТТА

Самият човек е имал шестстотин години, когато е бил в Кремълския кабинет и в квартирата на Ленин и да разгледа поне част от осемте хиляди тома книги, сборниците, вестниците и списанията от личната библиотека на Владимир Ильич. Всеки аптекчар колектив обсъди и прие показател за участие в социалистическото съревнование.

В навечерието на 46-годишния юбилей на Владимир Ильич — 21 януари, се подготвя специална Ленинова вечер с участието на всички самодейни колективи.

Неделя ГЕОРГИЕВА
председател на профкомитета

Маркс и Енгелс, които са били постоянни учители и съветници. Наред с тях са трудили на учени и мислители от различни страни и епохи — Платон от Атина, Херодот до Хел, Фойербах и Плеханов. Тук са и най-важните изследвания на Ломоносов, Дарвин, Тимирязев, Айнщайн, Нансен, работи на Клара Цеткин, Сен Катаяма, Карл Либкнехт, десетки книги по военно дело, сборници с протоколи и резолюции от партийни конгреси и конференции.

Ленин никога не се е задоволявал само с това, което е имал възможност да научи в разговори и срещи, в политически дискусии и съвещания. „Да убедим противника си в правотата на своята теория, на своето дело — често е казвал той — това значи точно да цитираш източниците, точно да подбереш фактите, така че те сам да говориш, а не празнословната пропаганда“.

Затова личната му библиотека съдържа стотици книги за историята на различните европейски и източни народи, за бити и култури на им, за тяхното революционно движение. Но онова, което прави паразитен по впечатление в тази библиотека, е разделът „продолжителен въпрос“.

От заглавията на книгите, които са поставени тук, от многобройните подчертавания и бележки, съставени на цифри и факти, направени по полетата им, човек разбира с каква мъниносна бързина и каква огромна енергия е трябвало да работи Ленин в критични за страната и революцията моменти. Настъпление то на реакционните елементи, интервенцията на империализма, трагичното икономическо положение, наследено от царска Русия, са поставяли съветската държава на ръба на пропасти.

Не по-малко охветели от ежедневна употреба, от хиляди подчертавания и бележки по полетата, са и книгите в раздела „Електрификация“. За да решат продоволствения въпрос, за да спасят младата съветска държава от гибел, болше-

виките е трябвало при изключително тежки условия да поставят икономическите основи на новото, социалистическо общество. Не случайно през 1920 година, когато се среща с известния английски писател Херберт Уелс, Ленин през цялото време разговора с него предимно по въпросите на електрификацията. Онези, които са гледали запаметено от онова време кинокадри, показващи тази беседа, си спомнят колко е оживен Ленин, как жестикулира, убеждава, как блесват и се смеят очите му в този момент... По-късно в книгата си „Русия в мълча“ Уелс пише: „...И почти му се удаде да ме убеди, но достатъчно е само човек да потегне през прохода към тълпата студувача Москва и така неосъществими ще му се сторят словата на този удивителен събеседник“. Книгата на Уелс и сега стои в работния кабинет на Владимир Ильич. Многобройните бележки по страниците и показват колко внимателно е чел Ленин. Той не се е засегнал от това, че английският писател го нарека „мечтател от Кремъл“. Друго, много по-съществено, е било важно за него: умните наблюдения, справедливите забележки. Затова там, където Уелс пише, че в Русия единствено не възможни в този момент е болшевишкото правителство, че „не комунистички доведе тази огромна, пропална по всички линии банкрутира империя в изтощителна шестгодишна война, а европейският империализъм“, Ленин е сложил удивителни, подчертани по няколко пъти.

Особено чувство на радост и гордост изпитва човек, когато в Кремълския кабинет види и малкия българо-френски речник с автографа на Георги Димитров. До този речник Ленин често е прибавял, когато е ползвал доставената му от български марксистична литература.

Известно е, че Владимир Ильич твърде живо се е интересувал от нашата партия, от настрояването на народните маси, от всички политически и социални въпроси на България, обаче много често, въпреки пословичната си езикова култура, той трудно е могъл да улови всички нюанси на мислите и идеите, които са съдържали доставяните му от България книги и които той е чел само благодарение на сродството между двата езика. Затова през 1920 г. на срещата си с Христо Каблчев по време на Втория конгрес на Коминтерна той е споделил намерението си да изучи българския език. А през 1921 г. Георги Димитров лично му донесла речника, като на първата страница написва: „На нашия любим учител и незабравим вожд на световната пролетарска революция др. Ленин“.

В Кремълския кабинет и квартирата на Ленин изумително по впечатление правят и онези книги от личната му библиотека, които той е намерил време да преглежда и чете даже в най-тревожните и съблезонни следреволюционни години. Про изследвания на Пушкин, Чернишевски, Толстой, Чехов, Горки, трактатът на Плутарх „За музиката“, книги за Глинка, Шопен, Мусоргски, „Лекции за изкуството“ на Иполит Тен, „Третьковската галерия“ на Н. Моргунов, „Палитрата на съвременния художник“ на Ф. Рерберг... Въпросите на литературата и изкуството, на просветата и образованието Ленин е поставял наред с най-актуалните политически, икономически и военни проблеми на младата съветска държава. Неграмотна, изостанала през дългите години на експлоатация и мизерия, Русия е трябвало бързо да ликвидира невежеството, да тръгне по пътя на ускоряния си културен възход. „Отричайки буржоазната идеология, болшевиките не отхвърлят нищо от духовното наследство, завещано от най-великите умове на човечеството — пише по това време Ленин. — Това наследство трябва да стане достояние на широките народни маси, да бъде неразделна част от новата, социалистическа култура“.

...Стотици, хиляди, близки и далечни, стремителни и пълноводни, извори на мъдростта ден и нощ са били насъщна духовна потребност, смисъл в живота, висша наслада за великия човек. И той жадно е черпил от дълбините им, отсядал е безценните бисери от пясъка, прибавил е към тях съкровищата на гениалната си мисъл и прозорливост, ентусиазма и вярата си на революционер и комунист, за да изгради онова безценно дело, което буди възхищение и преклонение у цялото човечество.

Блага ЙОРДАНОВА

Всеслав МИТЕВ

ПО-БЛИЗКО ДО ХОРАТА

За 10 години книжният фонд на библиотеката нарасна повече от 4 пъти! ● Зашо намалява броят на читателите? ● Книгата при читателя — не читателят при нея! ● Многобройни обсъждания на книги ● Какво куца? ● Влошена лекционна пропаганда ● Отличията на самодейците

Великотърновското образно и народно читалище „Искра“ отчете своята двегодишна дейност. В района на това истинско огнище на просвета и култура живеят повече от половината жители на старопролетарския град. И естествено генералният въпрос беше — удовлетворява ли то нарасналите културни и духовни потребности на тази цяла армия от трудови хора, младежи, ученици и военни служещи? Да дадем въпреки думата на фактите. Нека те да обрисуват облик на народното читалище през последните две години.

Да вземем за пример библиотечната дейност. Докато през 1959 г. библиотечният фонд е възлизал едва на 8000 тома, днес той представлява 34 649 тома литература. С други думи за изтеклите 10 години фондът е нараснал повече от четири пъти! А този факт говори твърде много. Той не се нуждае от коментар. През двегодишния период са записани 5882 читатели, а раздалената литература възлиза на 84 897 тома литература — наличната литература е била обвърната близо три пъти! Но дали е постигнато онова, което изисква единичното им време и от библиотеките. Отговорът е категоричен — не! Зашото през последно време вместо увеличаване броя на читателите и на раздалената литература се забелязва диаметрално-противоположното явление. Причини? Тези причини някои от членовете на управителния съвет на читалището „търсят“ в телевизията, в радиото и т. н., в „субективни“ причини, без да поставят пръста в раната. Зашото ръководството не стори всичко по силите си, за да може книгата да отиде при читателя — не читателят при нея!

Друго нещо правят се плахи, неуверени стъпки за запълване празните лацани на новата библиотека с разнообразна литература — не само художествена. А нека не забравяме, че стотици, хиляди читатели се нуждаят и от специална литература, чрез която да повишават

своите знания, допринасят за по-сигурното строителство на социализма в прекрасната ни Родина. Нека не забравяме и друго: че в района на читалището се намират редица индустриални предприятия и ТПК, чийто работници настояват да бъдат редовно снабдявани с подходяща за тях литература и помощ чрез любимото си читалище.

За друго трябва да бъде похвалена библиотеката — за организираните с толкова голяма любов обсъждания на книги и срещи с писатели. Равносметката е 16 обсъждания на книги с работници, служители, ученици, квартали. Не искам да пренебрегна и отличната работа на библиотеката с училищата, с ДИП „Д. Георгиев“, с ТПК „Метал“. Към активна трябва да причисля и „Вечерите на историята“, „Тържество на буквата“, срещи с активни борби против фашизма и капитализма, рецитали с кавалетни, акторизации „Какво знаете за Горнооряховския партизански отряд?“ и много други изяви.

Със съжаление обаче трябва да отбележим, че културно-масовата работа в библиотеката почти се изчерпва с обсъжданията на книги — другите културно-масови дейности биха изостанали. Така например малко на брой бяха срещите с бивши партизани, с активни борби против фашизма и капитализма, с майки на загинали верни народни синови, с болни от Отечествената война, с герои на социалистическия труд. Малък е броят и на викторините, на рециталите, на вечеринките, на увеселенията с литературни програми и т. н.

Определено трябва да се каже, че за отчитания период работата по лекционната пропаганда бе влошена. Наистина имаше и обективни причини — липса на подходящи садове за изкупуване на Каменен театър 2020; но имаше и нежелание (само така мога да си го обясня) в някои от членовете на ръководството за осъществяването на тази дейност. Показателен факт: в първите месеци на 1968 г. бяха изнесени няколко лекции. Тогаваше беше сложен кръст на лекционната пропаганда в читалище „Искра“. Забравено беше, че съществуват Отечествова Фронт и Комсомол и да се потърси тяхната помощ, това направление да бъде изцяло ръководено, да се сложи край на тази с нищо неосъществима иерархия и да помислят за създаването на народен университет.

Николай КОТЕВ

Завод за горивна техника „Металургия“

— Горна Оряховица
И М А

вакантна длъжност за диспечер на складово стопанство — 1.

Кандидатите трябва да имат завършено средно образование.

За справки се отнасят на телефон 4-61-55, от дел „МТС“ при завода.

Иордан ДРУМЕЕ